

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

HE

241
241
100
100
100
100
100

100

0

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ.
^ω
HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.
MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
QUINTI POSTHOMERICA.
TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

•••••
M DCCC XL

PRÆFATIO.

In hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ formæ hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodici natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensione, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀττημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηγεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπῆιον. 1384, γούνων. 1396, ἀπό, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλῆϊαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὔδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὔδας ἄχαπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum, per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδόν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖνα]	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐταρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	ei ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀπραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαδόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγατον	βουπλήγ',δν	v. 529. Δήϊχον, ἡδὲ	Δηϊτοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. βορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ',δν	v. 558. Ἰκεσθε	Ἰκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά-	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ	v. 583. ἐτλης	ἐφης
γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ	σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ-	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θλης·	v. 598. δύσαν	δύσπν
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 254. Θερμῳδοῦσαν	Θερμῳδοῦσαν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυγμένοι ἄψα
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτουσιν	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 326. οἱ	ὡς	v. 752. ὅπη	ἐπεί
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 753. θέμις ἐι ἄτη	Θέμις ἐι Ἄτη
v. 370.	in uncis.	v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetaus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τὴν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὄρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἥ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελὲν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθοζ' λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάφησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὁγ'
v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πᾶν τοῖ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγνία	ἴσαν εἰ ἀγνία	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθύ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δέ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. διτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένους	βεβλημένον	v. 93. ἥδεται	ἔλδεται (4)
v. 495. ἐπέδραχεν	ἐπέβραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡδ'	v. 168. ἔσσυτο	ἵστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἥλασε	ὀχλασε
v. 49. ἤκαχε	ἥπαφες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἔτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν'	ἀπόνητο· ἀγνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιοι	σχέτλιοις	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον'	ἐκθορον'
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφτετέτυκτο	ἀμφτετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὁσμῖναι	Ἰσμῖναι
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιώωσ'	μειδιώων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαὶ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῇ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὖτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινήν'	ἀλεγεινήν'

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσατ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius scribit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii conjectura est ad Aiace. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 212. ἔχεις	ἔχεις
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'
v. 359. ὥς	ὥς
v. 362. ὀρεξεν	ἔρεξεν
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 388. βίη	βίη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον
v. 399. ἐπει	ὅτι
v. 422. ἤκαχε	ἤπαρε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'
v. 444. κύων	κύων
v. 457. χόλον	δόλον
v. 460. ἐπιβήμεναι,	ἔτι βήμεναι,
v. 469. χεῖρες	χερσὶν
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν
v. 509. ἔβλαθεν	ἐβλάθη
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ
v. 555. ἐπ'	ἐν
v. 563. θεήν,	θεάν,
v. 587. καὶ	οἱ
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο
v. 622. καὶ	οἱ
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου
L. VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱπποκς,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποκς,
v. 81. κεν	καὶ
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο
v. 145. καθ'	καὶ
v. 149. ἤρετο	εἶρετο
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο
v. 194. ἴσαν	δύσαν
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ
v. 214. μὲν	ῥα
v. 224. ἐτίνατο	ἐσίνετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 250. καρήατα δ'	κάρη δὲ οἱ
v. 258. ἄλλοθεν	ἀλλυδὶς
v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 298. ἔωλπεν	έολπεν (1)
v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 384. τῷ δ' ἐπι	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 392. ὅς	δ
v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἔελπη
v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 544. ἀρίδης	ἀτρίδης
v. 580. Ἐχέμμονα δηιοτῆτι	ἐλῶν ἀνὰ δηιοτῆτα
v. 592.	in uncis.
v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
L. VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 38. πόνου	γόου
v. 57. ἔξεεν	ἐῤῥεεν
v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 71. θεῶν ἐν	θεῶς ἐνὶ
v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 137. φάραγας	φάραγος
v. 163. μῆν	μίαν
v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 285. οὔνεκα	τούνεκα
v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 348. λαοῦ	ἔλλοι
v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 395. πολυῤῥοβόιοι	πολυῤῥόιοι
v. 426. δὲ	δὴ
v. 436. νεῶς	νεὸς
v. 448. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 485. αἰψ'	ἀψ
v. 498. ὀκρυόεσσιν	ὀκριόεσσιν
v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsus vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα- σεν	ἡ βα θεοῖσιν ἐπεφρά- σατ'
v. 640. κῦσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν et ἱκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος et ἱκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L. VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουντ'	εἶρουντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἐχρῖσαν	ἀμφὶ ἐχρῖσαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ εἰ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονόχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	et ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτῆ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀχα- λέην ξύλοχον πῦρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 377. ἄρα	ἄραρ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 81. Ὑἱάλον, εὐγλώχινι	Ὑἱάλον, εὐγλώχινι
v. 381. νερέεσσι	νιράδεσσι	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 131. πονέουσιν	περ' εὐῶσαν (4)
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειὴ	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
L. IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥά μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 143. Φύλλας εὐζωνος	Φύλλας εὐζωνος
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 88. μούνο	μούνον	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 194. ὥς ἐτέον καύσαιτο,	ὥς ἐτέον, κεκέδαστο
v. 114. παρανήει	παρενήνει	μέγας	μέλας
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 241. ἔτ' ἐμιμνε	ἔτι μίμνε
v. 132. μίῃ	μίγῃ	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὐθις	αἰέν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἤερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quam in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-
que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse
suspiciamus poetamque huiuscemodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εὐῶσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

- ν. 277. νοῦσψ, καὶ
ν. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ-
σπετα
ν. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεδα-
νίας·
ν. 379. προπάροιθεν
ν. 398. με ἀσπετον
ν. 405. ἐδάμασσα
ν. 406. οὐ γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον
ν. 408. κείνη
ν. 409 et 410. ἤδὲ
ν. 413. κώκυσεν,
ν. 428. ὄφελον τότε
ν. 431. ἥως·
ν. 435. εὐπέπλους
ν. 459. μακρὸν περὶ κωκύε-
σκον.

L. XI. ν. 6. ἡδὲ

- ν. 9. ἵκελοι
ν. 23. δὴ
ν. 25. ἀνίη
ν. 56. ἐς δορὶ
ν. 59. ἅμα πέπτατο
ν. 63. αἰνὸν
ν. 66. ἐπὶ
ν. 103. τῷ
ν. 123. ὑπαὶ
ν. 136. ῥοῆς
ν. 161. δ' ἀρ' λαίνετο
ν. 173. ἐσσυμένως
ν. 194. λαίπεν εἰ κραταιήν
ν. 195. ἐμπεφυῖαν
εἰ εὐγνάμπτουσι χα-
λινοῖς,
ν. 208. οὓς, ἄμοτον
ν. 209. κύψεν ὑπὸ
ν. 219. ἄγε θέσθ'
ν. 249. ἀπρωτίσπον ὁμίχλην·
ν. 251. ἔλοιnton
ν. 284. ἐπ'
ν. 286. μετ'
ν. 324. αὐτευν.
ν. 360. ἐντύνοντο
ν. 361. μίη—ἀρμη.
ν. 365. τοῖται Ἀργείων
ν. 367. ἀρηράμενοι
ν. 372. βελέμνοις,
ν. 379. δρόμος εἰ δ'
ν. 432. πόλῃος, ἐὼν
ν. 450. ἐπιθήσατο
ν. 472. συνηλοῖοντο
ν. 495. καὶ

L. XII. ν. 30. πάντα

- ν. 31. ἐν κλισίης
ν. 43. ἅμα
ν. 53. οὐ γάρ
ν. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν
ν. 65. σφιν
ν. 76. πολλὰ

IN EDITIONE NOSTRA :

- νοῦσψ τε καὶ
μεγάρουσιν ἀάσπετα
ἐντοσθεν εἰ ἐμβεδανίης·
τοπάροιθεν
μ' ἀάσπετον
ἐδαμ' αἶσα
οὔτι γούωσα
τόσσον, ὅσσον ἀρ'
κεῖνον
αἱ δὲ
κώκυσ',
ὄφελον τότε
αἰών·
εὐπέπλους
μόρον περικωκύεσκον.
γοήσατο
οἱ δὲ
εἵκελοι
δὴ
ἀνίης
ἀορι
ἀμ' ἀπέπτατο
αἰνοῦ
τότε
τοῦ
ὑπὸ
ῥοῆς
δ' λαίνετο
ἐσσυμένους
λίπεν εἰ κρεμαστήν,
ἐκπεφυῖαν
εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,
οὓς τ' ἄμοτον
κύψεν ὑπὸ
ἀζεσθ'
ἀπρωτίσπος ὁμίχλη·
ἔλοιnton
ἀρ'
μέγ'
αὐτευν.
ἐντύνοντο
μίη—ἀρμη.
τοῖται ἀρ' Ἀργείων
ἀρηράμενοι
βοεΐαις,
βρόμος αἰ θ'
πόλῃος ἔης, (1)
ἐπεθήσατο
συνηλοῖοντο
σὺν
πάντες
ἀς κλισίας
ἀνά
οὐχί
ἄλλα· Ζηνός μὲν
σφισι
πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

- ν. 99. κάρτεος
ν. 103. ἡ Διδὸς
ν. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,
ν. 111. ἐνδοθεῖ
ν. 124. ἐς
ν. 127. δεύοντο
ν. 135. ὀκρυόεντι
ν. 164. ἐπὶ
ν. 176. ὑπεσμαράγησε
ν. 186. οὐδεος
ν. 188. περὶ
ν. 198. ἐν
ν. 209. ἡμέας
ν. 212. γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἄμμιν
ν. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,
ν. 221. τι
ν. 236. μίμνετε
ν. 257. τοι
ν. 258. πολέμου
ν. 260. αὐ
ν. 275. Νέστωρ
ν. 277. τις
ν. 284. μιν
ν. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί
ν. 313. οὐρεὶ οὔτε
ν. 315. δ' ὁ
ν. 323. Ἀντίμαχος
ν. 331. ἡ μὲν
ν. 333. αὐ
ν. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας
ν. 394. γινῶναι
ν. 410. εἶδεν
ν. 414. θεή· λευκαὶ δὲ
ν. 430. περιστενάχουσι
ν. 445. τῷ
ν. 453. κικλήσκουσιν,
ν. 461. ἴξαν
ν. 467. ἐνθα
ν. 476. δς
ν. 484. καὶ ἐπὶ
ν. 488. ἀφραδίη
ν. 495. λυγρόν
ν. 496. ἐπὶ
ν. 515. ἀγλὺς ἀρ' ἀμφεκάλυψε
ν. 528. ἤεν,
ν. 544. ἀρα
ν. 545. χαίρετε
ν. 559. πού
ν. 564. οὔνεκά σφιν μέγα
ν. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα
ν. 383. ἀχθυμένη
ν. 585. φόνου· εἰ σφίσι

L. XIII. ν. 4. περὶ

- ν. 19. φρένα
ν. 36. ἀτρεκέως
ν. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν
ν. 54. ἀλλοθεν ἄλλοι
ν. 68. ἀτρομοι
ν. 70. ἀνταχοι
ν. 73. ἐπιδρίσουσι

IN EDITIONE NOSTRA :

- θάρσεος
ἐκ Διδὸς
ἔως αἰπῶ λιποῦσα
ἀγχόθι
ἀν'
δεύοντ' ἐκ
ὀκρυόεντι
ποτὶ
ἐπεσμαράγησε
οὔρεος
ἀμφ'
ἐκ
ἡμέας
γαίη ἀπειρεσίη·
ὑμῖν
κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
κε
μίμνειν
που
πολέμοιο
αὐθ'
Νέστορ
τοι
τὸν
κεν ὑπ' Ἀρει
οὔρεϊ τ' οὔτε
δὲ
Ἀμφιλοχος
ἡμῖν
εὐ
ἔργον εἰ ἀνακτας
γινώμεναι
εἶδεται
θεά· γλαυκαὶ δ' ἀρ'
περιστενάχοντο
τοὶ
ἐπικλείουσιν,
ἴξον
ἐν δὲ
δγ'
ῥ ἐπὶ
ἐν κραδίῃ (2)
λυγρῷ
περὶ
ἀγλὺς ἀμφεκάλυψε
αἰέν,
ἅμα
χαίρετ' ἀρ'
γάρ
οὔνεκ' ἀρα σφίσι
οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
ἐσσομένη
φόνω· εἰ μέγα
παρὰ
ορένας
ἀτρεμέως
ἐξανέδυσεν ἰδῶν
ἄλλος ἐπ' ἄλλω
ἀδρομοι
αὐταχοι
ἐπιδρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kuechlyus fortasse scribendum existimat αἰκόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεπεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάραιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πολὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾷ
ἀρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκούτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέξηθ'·
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκούτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροιιν ἐλείβετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηέξηθ'·
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροιιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῖν improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλύοντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
6 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ἑμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἀέθλον ἀγειν ἐς δμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστός ἦν καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι νῆα ξυνέηκεν διστόν,
ἤϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἡμερόεις τε Λεάνδρος ἦν καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασίλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλείνει πυριπνεύοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
πανσυδὴ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλισταφέων σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrin, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrin avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidiæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

15

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πολλέσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περιχιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἔκεινοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλεια παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχeto παρθένος Ἡρῶ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσseto κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανήναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπeto κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἄτρεκέως ἰέριαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήν διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὅς οὐ μενάινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβη, Λακεδαιμόνος ἑδραχον ἄστῃ,
75 ἥχι μόνον καὶ ἀέθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὔ ποτ' ὅπωπα νήν κεδνὴν θ' ἀπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χάριτων μίαν ὁπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὁπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεγέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράχοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τέην ἰέριαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήν παράχοιτιν ὁπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήγατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμείς ἀδόκητον δίστοϊς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρρὸς ὀρυγῆ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμυμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος δίστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Εἴλε δὲ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδῶς δὲ μιν εἶχεν ἄλῳναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incola , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus asferre festinant sacrificia,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per aedem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum:
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebes.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est: aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :

oculus autem via est ; ab oculi ictibus

vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
Λοῦζα δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
νεύμασιν ἀφθόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
Αὐτὴ δ', ὥς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίᾳ δὲ καὶ αὐτὴ
105 πολλὰκις ἡμερόεσσαν ἔην ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.

Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
110 φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
ὥς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσαν δμήχλην·
ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
115 βυσσόδθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.

Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίφρονα νεύματα κούρης,
θαρσαλὴ παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.

120 Ὅκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;

Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
Κύπριδος οὐ σοὶ εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.

Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοτὰ παρθευιῇσιν.

Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,

130 ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθευιῶν.
Καὶ γὰρ δὲ ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
κυπριδίῳ δάρῳ αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
Παρθευιῆς δ' εὐοδμον, εὐχροον αὐχένα κύσας

τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβωλημένος οἷστρον·

135 Κύπρι φιλῇ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
Ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίῃ, ἡ τέκε, μήτηρ,
γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων

140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ υἱὸς οἷκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέγχεο Κύπριδος ἔργα.

Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσσειν Ἀφροδίτῃ,
παρθευιῆς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐθέλητης

145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐθέλης, παρακοίτην,
τόν σοι Ἔρως ἤγρευσεν εἰς βελέεσσι κυχῆσας.

150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπειπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
Παρθένος οὐ σε λήθην ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.

Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
nutibus mutis seducens mentem puellæ.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
sæpe gratam suam occultuit faciem,
nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
lucem contrahens descendit ad occasum dies,
e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ
Sed ipse audacter adibat prope puellam,
ut vidit atratas ingruentes tenebras:
tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
tanquam irascens, roseam retraxit manum.

Ut vero amatae sensit remissos nutus puellæ,
audaci manu artificiosam traxit tunicam
extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
tanquam nolens, talemque emisit vocem
femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
his?] alia ito via, meamque remitte vestem.

Iram meorum evita locupletum parentum.
Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
virginis ad lectum nullo pacto licet pervenire.

Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
cognovit persuasarum signa virginum.
Etenim quum juvenibus minantur feminae,
venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae.
Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
virginem non decet ministrare Veneri,
virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
instituta deæ amabilia et ceremonias veras scire,
sunt nuptiae et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
mulcentium-mentem amplectere suavam legem amorum,
tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἢ ποτε Μειλανίωνος ἔρασσάμενου φύγεν εὐνὴν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
 *Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἔρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθριόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὁμοῖσιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 *Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρῶ,
 κάλλει δ' ἡμερόντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 *Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεῖανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμειν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 *Ὅψ' δὲ Λεῖανδρῷ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἳ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασ'· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 *Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελήσης
 ὥς ξείνος πολυφοῖτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέλῃθην, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρῶ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ᾧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας δ' ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν δηήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἄλλος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 *Ὡς φαμένη ροδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρειήν,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμύμετο μύθοις.
 Λεῖανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 *Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδοχμάτῳ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραισμήσῃ Λεάνδρῳ.
 *Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένη, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περῆσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέχνη μετανεύμενος εὐνὴν,
 οὐ βρόμον ἡχέηντα περιπτώσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, *eum* in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parentibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem *Hero*
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus *id* placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήσομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πόλης ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι ὀλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βούτην,
οὐ Ὀρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·

215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοίμην.
Ἀλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
λύχνον, ἐμοῦ βίότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,

220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἡρώς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ', ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶς βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

235 ἀγγελίην ἀνέμιμε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφегγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

240 θυμὸν Ἑρως ἐφλεξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνω καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοιοῖσι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]

245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμελιχὸς ἀλλὰ θαλάσ-
ῆστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδίθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης

250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγξε καρήνῳ,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.

255 Λαμπομένοιο δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.

Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑφ' ὀπί πύργου,
λευγαλέης αὐρησιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomniam nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri;
lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?
ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βραθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
205 εὐδόμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἐσθρεσεν ὀδμήν.

Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρον ὕδωρ
270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἑμοῖς παρακάθεο κόλποις.

ᾧς ἡ μὲν ταδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μήτηρ,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
275 οὔ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μυῶν·
οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσχάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
οὐχ ὑμέναιον αἶεσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις

280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.

(285) Ἡρῶ δ' ἐλκεσίπεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή· Ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡώ.

ᾧς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.

(290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χείματος ὥρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
(295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴηται,

λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης δὲ
ῥῆθι νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.

300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
(300) καρτερέθυμε Λεάνδρε· διακτορήν δέ σε πύργου,

ἠθάδα σημαίνουσα φασφορίην ὑμεναίων,
μαينوμένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλεῖς καὶ ἄπιστος· ὅφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
305 χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
(305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη δὲ
Μοιράων ἀνέβαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.

Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἴηται,
310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,

(310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
· δυσχελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων·

Ἦδη κύματι κύμα κυλινδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est ; ille vero statim solvit
zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
non taxlarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
neque peragili quisquam saltavit chorea,
non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :

Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
sape optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
profunditates instabiles fundamentaque madida maris
hiemales spirantes semper quassabant venti
turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
jam navem nigram subduxit utramque in terram
hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
magnanime Leander : nuntius vero te turris,
consuetam monstrans lucem nuptiarum,
furentis impulit securum maris,
crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
hieme instante manere sine Leandro
non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.

Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes ventī,
hiemalibus flatibus jaculantes ventī,
cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aquas ;
ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλυστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἄρηγεν, Ἴερος δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιομακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δὴ παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιδάδεσσιν ὄτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphae :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosus potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδύδος, ἡ, Aslæ urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδύδοβι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμωνίη, ἡ, Hæmonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὡμῆ, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὖρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Jupiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡς, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡς, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρῶ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡὼς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὡμῆ, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Jupiter, 137.
Κυβέρις, ἡς, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπρίδιον ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὄρατοι, consuetudo Venerea, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λεϊάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrin Herus, 309-312-319-330.

Αἰάνδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vld. Αἰάνδρος.

Αἶβανος, δ, Syriae mons, cuius accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μαλανίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αῖων, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀπίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρὸν, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicae, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiae incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.